

Από Άστεγος Ασυνόδευτος, Πτυχιούχος Του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκπαίδευση / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Η απόσταση που είχε να διανύσει ο Αμαντού ως ασυνόδευτος ανήλικος από την πατρίδα του, τη Γουινέα, μέχρι την Ελλάδα ήταν μεγάλη. Ακόμα μεγαλύτερη όμως, ήταν η προσπάθεια που κατέβαλε για να φτάσει από την αστεγία στην πρόσληψή του ως μέντορας στην Ειδική Γραμματεία Προστασίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων και σήμερα μέχρι την ορκωμοσία του ως πτυχιούχος του Τμήματος Διοίκησης Τουριστικών Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Ο Αμαντού Κάιν Καμαρά γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Γουινέα, αλλά έπρεπε να φύγει από την πατρίδα του σε ηλικία 16 ετών, γιατί κινδύνευε η ζωή του. Λόγω της φυγής του αναγκάστηκε να σταματήσει το σχολείο που τόσο αγαπούσε. Πρόλαβε να φοιτήσει μέχρι την Α' Λυκείου.

Το 2010 ήρθε στην Ελλάδα ως ασυνόδευτο παιδί, από την Τουρκία μέσω του Έβρου. «Όταν είσαι μικρός δεν σκέφτεσαι τις συνέπειες του ότι θα φύγεις, το εάν και πότε θα μπορέσεις να γυρίσεις. Είπα ας φύγω και ό,τι γίνει. Όταν έφτασα στην Ελλάδα, όμως, κατάλαβα πόσο δύσκολο ήταν όλο το ταξίδι», περιγράφει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Για ένα χρόνο στην Ελλάδα έμενε σε πλατείες της Αθήνας και μάζευε μπουκάλια για να επιβιώσει. Ακόμα και τότε όμως είχε στο μυαλό του ότι έπρεπε να συνεχίσει το σχολείο. Είχε κρατήσει ως πολύτιμη τη συμβουλή των γονιών του ότι το σχολείο είναι το καλύτερο που μπορεί να κάνει κάποιος για τον εαυτό του. Ζήτησε βοήθεια από ομοεθνείς του, αλλά περιγράφει ότι όλοι τον προέτρεψαν, αντί να γραφτεί στο σχολείο, να φύγει από την Ελλάδα για άλλη χώρα.

Ο Αμαντού δεν παράτησε την προσπάθεια επιβίωσης στη χώρα. Όταν επιχείρησε να βγάλει άδεια παραμονής, διαπιστώθηκε η ανηλικότητά του και μεταφέρθηκε σε ξενώνα για ασυνόδευτα παιδιά, προκειμένου να έχει έναν ασφαλή χώρο να μείνει. Ήταν η πρώτη φορά από τότε που έφτασε στην Ελλάδα που βρήκε υποστήριξη. Όσο διέμενε στον ξενώνα, γράφτηκε και στην Α' Λυκείου στο Σχολείο Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης του Ελληνικού.

«Το είδα ως μια ευκαιρία να μάθω τη γλώσσα και να τελειώσω αυτά που είχα αφήσει φεύγοντας από την πατρίδα μου», εξηγεί. Η φοίτησή του δεν ήταν εύκολη καθώς έπρεπε πρώτα να μάθει ελληνικά, μια γλώσσα που τον δυσκόλεψε, όπως λέει, ωστόσο με επιμονή τα κατάφερε. «Υπάρχουν κάποια πράγματα που όταν τα θεωρείς σημαντικά στη ζωή, επικεντρώνεσαι και βάζεις στόχους», επισημαίνει.

Το 2014 τελείωσε το Λύκειο και δύο χρόνια μετά έλαβε άδεια παραμονής. Ενώ περίμενε να ολοκληρωθούν οι διαδικασίες και να λάβει τα έγγραφά του, αποφάσισε να συνεχίσει την εκπαίδευσή του σε τεχνική σχολή για να μάθει το επάγγελμα του βοηθού ψυκτικού, «ώστε να δουλέψω και να ζήσω». Οι καθηγητές του και στο Λύκειο και στην επαγγελματική σχολή που παρακολούθησε, έβλεπαν τη δίψα του για μάθηση και τον προέτρεπαν να δώσει πανελλαδικές εξετάσεις για να μπει σε πανεπιστήμιο. Ο Αμαντού διάβασε πολύ και πέρασε στο Τμήμα Διοίκησης Τουριστικών Επιχειρήσεων του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Το όνειρό του ήταν να ασχοληθεί με τα τουριστικά για να συστήσει την ήπειρό του, την Αφρική, στους Έλληνες. «Με ρωτούσαν οι συμμαθητές μου πώς είναι η Αφρική, πώς ζούμε εκεί, αν έχουμε σπίτια ή αν μένουμε στα δέντρα», περιγράφει και προσθέτει: «Σκέφτηκα ότι θα ήταν καλή ιδέα να ανοίξω ένα τουριστικό πρακτορείο που να διοργανώνει ταξίδια σε αφρικανικές χώρες, ώστε να τις γνωρίσουν οι Έλληνες». Σήμερα ωστόσο έχει εγκαταλείψει το συγκεκριμένο σχέδιο, «γιατί βλέπω ότι οι περισσότεροι οργανώνουν μόνοι τους τα ταξίδια τους».

Κατά τη διάρκεια της φοίτησής του στην πανεπιστημιακή σχολή και ενώ έμενε στην Ηγουμενίτσα, ο Αμαντού έμαθε για το έργο της Ειδικής Γραμματείας Προστασίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων. Το διάστημα εκείνο η τότε ειδική γραμματέας, Ειρήνη Αγαπηδάκη, έλαβε την πρωτοβουλία της δημιουργίας μιας ομάδας με μέντορες πρόσφυγες, οι οποίοι έχοντας βιώσει παρόμοιες δυσκολίες στο παρελθόν, υποστηρίζουν ασυνόδευτα παιδιά που ζουν στην Ελλάδα σήμερα. Από τον Ιούλιο του 2021 ο Αμαντού συνεργάζεται με την Ειδική Γραμματεία ως μέντορας και λειτουργώντας ως πρότυπο στηρίζει άλλους ασυνόδευτους εφήβους που διαμένουν στη χώρα.

Το πρόγραμμα Mentorship υλοποιείται από την Ειδική Γραμματεία με την υποστήριξη και χρηματοδότηση του Οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το Άσυλο (EUAA). Τέσσερις πρόσφυγες δημιουργούν γέφυρες επικοινωνίας ανάμεσα στο υπουργείο Μετανάστευσης και τα παιδιά που διαμένουν ως ασυνόδευτα σήμερα στη χώρα. Ανάμεσα στους μέντορες είναι πλέον και ο 19χρονος Κούρος Μπαϊγκί Νουρμοχαμαντί, ο οποίος αρίστευσε στις φετινές πανελλαδικές εξετάσεις. Την ομάδα απαρτίζουν επίσης, εκτός από τον Αμαντού και τον Κούρος, ο Χαντί Μοχεμπί και ο Κεϊτά Αλασάν.

Οι μέντορες συζητούν με τα παιδιά τα προβλήματά τους, παρέχουν εξατομικευμένη καθοδήγηση σε κάθε βήμα τους στην Ελλάδα, ενώ παράλληλα μεταφέρουν στο υπουργείο τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν τα παιδιά. Όπως λέει ο Αμαντού, οι ασυνόδευτοι ανήλικοι συζητούν συχνότερα με τους μέντορες την αγωνία τους για το νομικό τους καθεστώς και το μέλλον τους. «Εμείς τους λέμε ότι το έχουμε περάσει και ξέρουμε πώς είναι», εξηγεί και προσθέτει: «Η συμβουλή που τους δίνω είναι να έχουν υπομονή. Τους δίνω παραδείγματα από τη ζωή μου. Πέρασα δυσκολίες, αλλά είχα στόχους και συνέχιζα και τώρα δουλεύω. Ο καθένας βρίσκει το δρόμο του». Επίσης, υπογραμμίζει στα παιδιά τη σημασία της εκπαίδευσης και πόσο τον βοήθησε. «Στο σχολείο έμαθα πολλά πράγματα, έκανα φίλους, μιλάω και τη γλώσσα. Η εκπαίδευση είναι πολύ σημαντική για την ένταξη», τονίζει.

Όπως επισημαίνει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο ειδικός γραμματέας Προστασίας Ασυνόδευτων Ανηλίκων, Ηρακλής Μοσκόφ, «η συμπερίληψη των παιδιών προσφύγων και μεταναστών στα ελληνικά σχολεία έχει μόνο θετικό αντίκτυπο, καθώς δημιουργείται ένα πλαίσιο ειρηνικής συνύπαρξης, συμβάλλοντας στην άμβλυνση στερεοτύπων και προκαταλήψεων, προάγοντας πρακτικές αλληλεπίδρασης μεταξύ της ταυτότητας και της ετερότητας και προετοιμάζει τους μελλοντικούς δημοκρατικούς πολίτες των σύγχρονων πολυπολιτισμικών κοινωνιών».

Πρόσφατα ο 27χρονος Αμαντού παρέλαβε το πτυχίο του από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων φορώντας τήβεννο. Τα συναισθήματά του, όπως περιγράφει, ήταν χαρά και λύπη μαζί. «Ήθελα να έχω εδώ την οικογένειά μου για να μοιραστώ τη χαρά μου, να κάνουμε ένα μεγάλο πάρτι», λέει. Οι γονείς του δεν βρίσκονται στη ζωή, αλλά τα αδέλφια του όταν είδαν τη φωτογραφία της ορκωμοσίας δήλωσαν πολύ υπερήφανα για εκείνον. Ο Ηρακλής Μοσκόφ χαρακτηρίζει την ορκωμοσία του Αμαντού ως «μια ιδιαίτερη μέρα χαράς και υπερηφάνειας για όλη την ομάδα της Ειδικής Γραμματείας».

Τώρα ο Αμαντού σχεδιάζει το μέλλον του ως πτυχιούχος και ελπίζει να αξιοποιήσει

τις γνώσεις του και να καταφέρει να φτιάξει μια μεγάλη αγροτική φάρμα, όπου θα μπορούν να διαμένουν και επισκέπτες.

Την ίδια ώρα στέλνει το μήνυμα ότι «εγώ κατάφερα παρά τις δυσκολίες να τελειώσω το πανεπιστήμιο, αλλά υπάρχουν πάρα πολλά παιδιά που προσπαθούν και δεν φαίνονται» και ζητάει από τον κόσμο να σταθεί δίπλα σε όλα τα ασυνόδευτα παιδιά.

Μαρία Κουζινοπούλου

*Επισυνάπτονται φωτογραφίες, τη φωτο Amadou παραχώρησε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο ίδιος για χρήση και είναι από την ορκωμοσία του στο πανεπιστήμιο

Τις άλλες δύο παραχώρησε η Ειδική Γραμματεία στο ΑΠΕ-ΜΠΕ για χρήση

Στη φωτο DSC04217 απεικονίζονται ο ειδικός γραμματέας, Ηρακλής Μοσκώφ, και η υφυπουργός Μετανάστευσης, Σοφία Βούλτεψη, με όλη τη νέα ομάδα των μεντόρων, τον Κούρος, τον Χαντί, τον Αμαντού και τον Κεϊτά (όπως διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά)

Η φωτο Mentors1 είναι από επίσκεψη του ειδικού γραμματέα σε διαμέρισμα ημιαυτόνομης διαβίωσης – Στα δεξιά διακρίνεται ο Αμαντού

Πηγή: analitis.gr